

som gidsler, eller kunne det være, at man skulle overveje en ny strategi? Kunne det være, at man skulle overveje, at den bedste måde at sikre, at folk ikke skal være for længe uden for arbejdsmarkedet på, er at give dem et arbejde?

Det er jo logik for burhøns. Så på med arbejdshandskerne, og skab nogle flere stillinger.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er det, vi gør hver eneste dag. Vi sikrer, at flest mulige ledige kommer ud på det ordinære arbejdsmarked, først og fremmest i den private sektor, som er det, der skal sikre, at vi har velfærd til os alle i samfundet, uanset hvor vi er placeret.

Jeg tror på, i Venstre tror vi på, og i regeringen tror vi på, at den linje, vi har lagt, er den rigtige, og den vil vi holde fast i.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Jens Vibjerg siger, at vi vil gøre alt for at få flest mulige i job – det gør man sikkert også, men flest mulige er jo et vidt begreb – og ud på det private arbejdsmarked. Men sagen er jo, at i den tid, vi har haft VK-regeringen, har vi tabt 45.000 arbejdspladser – 45.000 private arbejdspladser.

Så sagde hr. Jens Vibjerg, at hvis vi havde haft en SR-regering, havde vi set massefyringer. Jeg ved ikke, hvor kort hr. Vibjergs hukommelse er; men i den periode, hvor vi havde SR-regeringen, lykkedes det rent faktisk at få 200.000 ekstra i beskæftigelse, heraf to tredjedele på det private arbejdsmarked, og det skete i modløb, for det skete, mens der var dårlig konjunktur i Tyskland.

Hvis vi så lige går en lille smule tilbage til tiden fra 1986 til 1993, da vi havde Schlüterregeringen. Hvad skete der da? I den periode steg arbejdsløsheden fra 220.000 til 360.000.

Jeg synes simpelt hen, at det er uærligt at stå her på Folketingets talerstol og påstå, at hvis man har en SR-regering, går det den vej, når man har set, hvordan det rent faktisk er gået, og når man har set, hvordan det går, når vi har en Schlüterregering, en borgerlig regering.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V): Nu er det sådan, at i regeringen og i Venstre er vi meget optagede af den ledighed, vi har nu, og af at få flere i beskæftigelse. Derfor har regeringen

igangsat en række initiativer, som har virket, og som vil virke fremadrettet.

Da vi havde den samme beskæftigelsesgrad under SR-regeringen i 1998, hvad gjorde man da? Da gjorde man, hvad man kunne for at smide folk ud i ledighed i stedet for, for da fik vi pinsepakken for at bremse beskæftigelsen, da var man bange for en overophedet økonomi.

Vi er optagede af at få flest mulige hænder i arbejde. Det tror vi på er lykken for Danmark.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må sige til hr. Vibjerg, at det, man gør i VK-regeringen, bare ikke virker. Det virker stik modsat. For det, man gør, er præcis det samme, som man gjorde, da man havde Schlüterregeringen, og der sker præcis det samme: arbejdsløsheden stiger.

Så til det med, at pinsepakken skulle føre til mere ledighed: Jeg vil sådan set anbefale hr. Vibjerg at gå tilbage og kigge på, hvad der rent faktisk skete. Man fik en stigende beskæftigelse efter pinsepakken fra juni 1998 og frem til 2001. Hvert eneste år fik man en stigende beskæftigelse.

Jeg synes simpelt hen, at det er uforskkammet at stå på Folketingets talerstol og komme med disse påstande, som man i øvrigt har promoveret i dagspressen i små læserbreve her de sidste 14 dage. Der er ikke noget som helst hold i det. Det er noget sludder, hr. Vibjerg siger, han skulle hellere holde sig til fakta.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil sige, at ordføreren siger sin mening, og ordet uforskkammet er måske lige på grænsen af, hvad jeg synes er helt rimeligt i forhold til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V): Tak. Nu er jeg ikke så sart, hr. formand, så det gør ikke noget. Jeg kan godt forstå, at hr. Jens Peter Vernersen koger lidt over, for når argumenterne er svage, er man nødt til at bruge en stærk sprogbrug.

Er det ikke korrekt, at pinsepakken blev indført på grund af nervøsitet for overophedning af økonomien? Det er i hvert fald det, der står tydeligt klart i min erindring. Ergo må det jo være det, der er rigtigt, og derfor kan jeg da godt forstå, at hr. Jens Peter Vernersen bliver lidt højro-